

DEL
OP

KB230
.A3
T45
1726
v.9
c.1

340

JO. BAPTISTÆ
DE LUCA
VENUSINI,

S. R. E. Presbyteri Cardinalis;

THEATRUM
VERITATIS & JUSTITIÆ,

SIVE DECISIVI DISCURSUS PER MATERIAS, SEU TITULOS
distincti, & ad veritatem editi in forensibus controversiis Canonicis & Civilibus,
in quibus in Urbe Advocatus pro una partium scripsit, vel consultus respondit.

LIBER NONUS,

Cujus I. Pars de Testamentis, Codicillis, & ultimis
voluntatibus; II. de Hærede, & Hæreditate; III. de Legiti-
ma, Trebellianica, & aliis detractionibus.

CUM NONNULLIS RECENTISSIMIS SACRÆ ROTÆ
Romana Decisionibus ad materiam spectantibus; nec non Annotationibus, ac Discursibus, qui antea in Supplementis extabant, suis locis optimè adjectis.

VENETIIS, MDCCXXVI.

Ex Typographia Balleoniana.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

INDEX ARGUMENTORUM IN DISCURSIBUS,

Qui habentur in hac Prima Parte Lib. IX. de Testamentis;
& Codicillis, aliisque ultimis voluntatibus.

DISC. I.

Romana testamenti de Carafis.

De testamento nuncupativo nuncupatione implicita, per relationem ad schedulam in certo loco existentem, juxta formam traditam per Bart. in l. si sua scripsero, ff. de condit. & demonstr. an & quando valeat; Et quid requiratur ad validitatem.

DISC. II.

Romana testamenti de Fabris.

De eadem materia testamenti nuncupativi nuncupatione implicita, circa probationem, seu veritatem identitatis schedulae, ad cujus relationem illud factum sit.

DISC. III.

Romana hereditatis de Angelis.

De eadem materia testamenti nuncupativi nuncupatione implicita per rationem ad schedulam, quam testator aliquis confidenter manu scriptam, & subscriptionem esse dixit, an egeat solemnitatibus, illa praesertim subscriptionis testatoris, & testium; Et de probatione identitatis schedulae traditae Notario, & an ex possibili suppositione, ac suspicionibus, ejus fides cesset.

DISC. IV.

Astina fideicommissi.

De eadem materia testamenti nuncupativi nuncupatione implicita, per relationem ad schedulam, super qua Notarius eorum testibus rogatum fecit, remanfa deinde per testatorem, qui eam conservandam tradidit Religioso. Et de aliis ad eandem materiam, praesertim circa schedulae aperturam, an requiratur citationem venientium ab intestato.

DISC. V.

Romana testamenti, seu legati.

De eadem materia testamenti nuncupativi nuncupatione implicita, invalidi ob cessantem certitudinem schedulae.

DISC. VI.

Romana hereditatis de Cervis.

De testamentis Cardinalium per solam schedulam privatam in vim indulti, abque solemnitatibus juris positivi, quando valeant, & quid requiratur ad eorum perfectionem, & validitatem.

DISC. VII.

Romana hereditatis de Justinianis.

De eadem materia testamenti conditi per Cardinalem, cum simplici schedula, in vim indulti, quando dicatur validum, & habile ad revocationem prioris testamenti conditi ad formam juris civilis cum solemnitatibus; Et de differentia inter bona patrimonialia, seu alias ex causa temporali quaesita, & alia obventa ex bonis Ecclesiasticis.

DISC. VIII.

Romana legati.

De eadem materia Indulti Cardinalitatis, an praesertim deroget dispositioni Senat. Consil. Liponani contra sibi adscribentes in testamento; Et incidenter de aliquibus ad materiam ejusdem Senat. Consil. Liponani.

DISC. IX.

Florentina.

An indultum Pontificium clerico seculari concessum liberè disponendi, etiam omissis solemnitatibus, de bonis, quavis ex Ecclesiasticis beneficiis, vel commendis obventis, eaque transmittendi ad viventes ab intestato, suffragetur, atque hujusmodi facultatem praebet indultario, qui post illud obtentum professionem emisit in aliqua Religione, specialiter verò in militari S. Joannis Hierosolymitani.

DISC. X.

Lucana.

De Statuto Lucano disponente ut Codicilli fieri possint coram Notario, & duobus testibus, praeterquam si in eis continerentur fideicommissa universalis totius hereditatis, vel alicujus quotae; An locum habeat in codicillis, Card. de Luca, Lib. IX.

in quibus adimatur fideicommissum in priori testamento ordinatum.

DISC. XI.

Romana testamenti.

De testamento condito in Regno Sabaudiae cum tribus testibus tantum, an substatueatur, Et incidenter de testamento condito calore iracundiae, an & quando valeat, ad materiam text. in l. si quis, C. de inoff. testam.

DISC. XII.

Taurinens. testamenti.

De testamento condito ad formam Decreti Ducalis vel Constitutionis Sabaudiae, quando dicatur validum, ac perfectum.

Dispositio in testamento imperfecto ratione solemnitarum, sed perfecto ratione voluntatis, condito ad piam causam, atque illius favore valido, an substatueatur in totum, etiam quo ad profana.

Et de potestate Principis dispensandi solemnitatibus in testamento conficiendo, vel revalidandi testamentum jam factum, etiam re non integra, atque post sua quaeritum venientibus ab intestato.

DISC. XIII.

Romana legati locorum montium.

De testamento ad pias causas ad formam text. in ca. relatum, de testam. an, & quando dicatur pati defectum voluntatis, vel potius solemnitatis, ubi testator explicavit ejus animum circa piam dispositionem, sed sequutus non est alter actus preciens ab eo desideratus.

DISC. XIV.

Romana hereditatis de Monte nigro.

An sola schedula scripta, vel subscripta per testatorem sine testibus, atque inter ejus scripturas reperta, sufficiat ad testamentum validum, ac perfectum favore Ecclesiae, vel pia causa.

DISC. XV.

Anconitana testamenti.

De eadem materia cap. relatum; an scilicet schedula testamentaria, ex sui facie imperfecta, manu testatoris conscripta, per Religiosum post mortem testatoris apud Notarium exhibita, cum assertione, quod sibi a defuncto tradita sit custodienda, ut executioni tanquam testamentum demandaretur, valeat, ac probeat quoad pias dispositiones, necne.

DISC. XVI.

Verbien. hereditatis.

De eadem materia Imperfectionis voluntatis, an, & quando obstat pia causa; Et quando haec imperfectio adesse dicatur; Et quid in concursu alterius Ecclesiae, vel pia causa.

DISC. XVII.

Koffanen. hereditatis.

An dicatur dispositio ad pias causas ubi continet opus pium pro cuius implemento, pingue emolumentum temporale adimplentibus assignatum sit; Et quando testamentum minus solemne pium, suffragetur aliis prophanis dispositionibus.

DISC. XVIII.

Comen. legatorum.

De eadem materia, an scilicet dispositio ad pias causas in minus solemnibus testamentis, suffragentur circa prophanum excessivum emolumentum, quod pio operi ad favorem conjectorum assignatum sit; Et an solemnitates praescriptae in testamento caeci, requirantur in dispositionibus ad pias causas.

DISC. XIX.

Romana legatorum.

An legatum relictum consanguineo, cum assertione, quod fieret ex charitate, dicatur pium, adeo ut debeatur ex minus solemnibus dispositionibus; Et quid ubi Ecclesiae, vel pia causa est haeres universalis, an teneatur ad legata profana.

fana relicta in testamento minus solemniter; Et incidenter, an secundum legatum censetur cumulativum, vel ademptivum cum primo.

D I S C. XX.

Romana testamenti, & codicillorum. An hereditas directio in testamento relicta Ecclesie, vel pia causa, revocari, seu adimi valeat per codicillos favore alterius pie cause; Et incidenter, an pia causa detrahatur trebellianicam contra aliam piam causam.

D I S C. XXI.

Romana hereditatis, seu domus. De eadem materia, an codicillis adimi possit hereditas, quae pie cause in testamento relicta sit; Et quando dispositio codicillaris non importet ademptionem, sed declarationem.

D I S C. XXII.

Cathacen. hereditatis. An pia dispositio incerta substitueatur; Et quatenus substitueatur, an inter facultates Fabricae S. Petri ratione incertitudinis; Persona heredis incerta, an possit ex administraculis, & conjecturis certificari; Et quid respectu legatorum ad causas prophanas.

D I S C. XXIII.

Romana legati de Cestis. De eadem materia legati, vel alterius dispositionis, ad pios usus incertos per testatorem non declaratos, sed alterius voluntati, seu declarationi commissos, an valeat; Et an, & quando continere dicatur talem incertitudinem, ut intrent facultates Fabricae S. Petri, potissimum ubi facultarius sit Religiosus professus.

D I S C. XXIV.

Cesaravulstana testamenti. An & quando Episcopus condere possit testamentum ad pias causas, sive (ut dicitur) pro anima, pro morientibus ab intestato; Et quatenus possit, quomodo id practitari debeat.

D I S C. XXV.

Tudertina successio. De testamento condito coram parcho, & testibus juxta formam cap. cum esset, de testament. Et an testes debeant esse omnino integri, istaque forma sit solemniter, vel probatoria; Et incidenter de Statutis laicalibus, an habeant locum in successione clericorum inter laicos.

D I S C. XXVI.

Romana testamenti de Monaldensibus. De testamento inter liberos, quibus solemniter subiacet; Et quid ad eius perfectionem, ac validitatem exigat.

D I S C. XXVII.

Albanen. hereditatis. De eadem materia testamenti inter liberos, ubi inaequaliter cum eis dispositum sit; Et aliqua de testamento condito tempore peltis.

D I S C. XXVIII.

Romana testamenti militaris. De testamento militari, an hodie sit in usu; An milites nostris temporis gaudeant privilegiis militaribus, & de requisitis dicti testamenti militaris; Et an intret favor, vel privilegium cause pie, ubi haec non immediate, sed mediate vocata sit.

D I S C. XXIX.

Tudertina testamenti de Apsis. De testamento condito pro muliere sine solemnitatibus a Statuto requisitis, an valeat, ubi est inter liberos; Et quatenus sic, an substitueatur quoad substitutiones, & onera; Et quid ubi mulier forensis sequatur domicilium viri, ubi tale Statutum vigeat; Et an iuramentum, vel renunciatio Statuti aliquid operetur.

D I S C. XXX.

Spolentana testamenti. De Statuto prohibente mulieri, vel alteri, testamenti factionem absque certis solemnitatibus an, & quando valeat; Et quatenus sic, quando dicatur ei satisfactum, sive quando absque interventu solemnitatum, testamentum substitueatur; Et an ille, cuius praesentia, vel consensus requiritur, Et an ille, cuius praesentia, vel consensus requiritur, possit sibi ipsi auctorari.

D I S C. XXXI.

Afculana dotis, seu testamenti. De Statuto Afculano prohibente mulieribus nuptis testamenti factionem absque praesentia, vel requisitione viri, an dicatur illi satisfactum pro consensu precedentem, vel subsequentem a viro praetium, sive per interventum procu-

ratoris ad id per cum deputati, quoties testamentum ad eisdem viri favorem conditum sit.

Et ubi testamentum ad formam dicti Statuti invalidum censendum esset, an ex illo resulset revocatio prioris testamenti, quod solemniter ac valide initium sit.

D I S C. XXXII.

Massanen. transactionis. De Statutis prohibentibus viro testari, seu alias disponere ad favorem uxoris; Et praesertim de Statutis Pifarum; & Plumbini, ac alij, quomodo sint intelligenda; Et incidenter de transactione facta nomine filiorum per patrem tanquam legitimum administratorem, an eos liget.

D I S C. XXXIII.

Romana testamenti de Martinis. De testamento caeci, quas solemnitates particulares requiratur.

Et de invaliditate testamenti, quod extortum praetendatur cum falsis suggestionibus, ac malis artibus, & quid requiratur pro ejus annullatione ex hoc capite.

Et incidenter de materia text. in cap. cum esset, an ea forma sufficiat etiam in testamento caeci; Et quid in Urbe.

D I S C. XXXIV.

Romana testamenti de Jebot. De testamento condito per filiumfamilias, an, & quando valeat; Et in specie de testamento clerici filiifamilias in bonis adventitiis.

D I S C. XXXV.

Januen. seu Portus Veneris. De intestabilitate Religiosi professi; Et an testamentum ab eo conditum ante professionem, recipiat essentiam, ac professionem a die professionis, vel potius a die mortis naturalis, ad effectum caducationis per praedecessum instituti.

Et an postea perfectione a die professionis, liceat eidem testatori ejus voluntatem declarare in praedictum heredis instituti, vel aliorum, quibus ex testamento jus quaesitum sit.

D I S C. XXXVI.

Romana census vitalitium.

Testamentum professi in Societate Jesu, an valeat, atque effectum sortiatur a die emissionis professionis, vel attendendum sit tempus mortis naturalis; Et quatenus attendenda mors ficta, quae resultat ex professione, quid dicendum sit de fructibus bonorum ab ipso professore perceptis, antequam haeres in testamento scripserit, hereditatem adeat.

Aliaque de incapacitate professorum Societatis Jesu, & ipsius Societatis; Et aliqua de natura, seu qualitate pecuniarum, ac reddituum in Carthulario Sancti Georgii Januae.

D I S C. XXXVII.

Romana facultatis disponendi. De intestabilitate, ac interdicta facultate disponendi meretricum Urbis, non relicta quadam portione Monasterio Converteritarum; Et an id impediat, quin pecunias dare valeant ad censum vitalitium, adeo ut iste contractus per Monasterium ratione ejus praedicti possit prohiberi.

D I S C. XXXVIII.

Romana hereditatis, vel bonorum. De invaliditate testamenti ob dementia testatoris, & quae dementiae species ad hunc effectum requiratur.

D I S C. XXXIX.

Avenionensis. fideicommissi. De invaliditate testamenti ex causa furoris, vel amentiae, quando intret, necne; Et de testamento ad interrogacionem per nutum.

D I S C. XL.

Neapolitana testamenti. De eadem materia invaliditatis testamenti ratione infirmitatis mentis, & quando haec reddat intestabilem, necne; Et incidenter, an iudicium invaliditatis testamenti tractari possit cum legatario, non vocato haerede universalis.

D I S C. XLI.

Testamentum in statu valido conditum, an per supervenientem testatoris furorem, vel dementia, aliquem defectum patitur; Et quatenus non; Si institutio haereditatis concepta sit per verba praesentis temporis, adeo ut denotent eam factam esse in bonis, quae tunc testator possidebat,

debeat, an complectatur bona post dementia in testatorem obvenientia.

D I S C. XLII.

Romana hereditatis de Spatis. De materia dispositionis, quae praetendatur captatoria, quando in ejus casu esse dicatur; Et quatenus sic, itaut sit invalida, an illa vitietur, vel vitiet totum testamentum.

Et quando testator disponere possit de bonis propriis heredis, eumque in eis gravare.

D I S C. XLIII.

Romana renunciacionis. De eadem materia captatoria, quando adesse dicatur, adeo ut vitiet testamentum; Et an detur captatoria in renunciacionibus, seu donationibus, aliisque actibus inter vivos.

D I S C. XLIV.

Pisaren. legati. De testamentaria dispositione collata in alienam voluntatem, sive alicui fiduciaria commissa ad terminos textus in l. Theopompus; Atque duobus fiduciariis discordantibus, cui potius deferri debeat.

D I S C. XLV.

Januen. seu Neapolitana. De eadem materia dispositionis collatae in alterius voluntatem, & quae vulgo captatoria dicitur, an valeat, necne; Et incidenter, an extrinseca probatio voluntatis testatoris debeat esse solemniter cum eadem solemnitate requisita in ultimis voluntaribus, vel sufficiat naturalis, etiam praesumpta, & imperfecta.

D I S C. XLVI.

Romana annuae praesentationis. De eadem materia validitatis, vel invaliditatis dispositionis in alienam voluntatem collatae, quae sub captatoria vocabulo per antiquiores explicari solet, an valeat, necne; Et incidenter, an extrinseca probatio voluntatis testatoris debeat esse solemniter cum eadem solemnitate requisita in ultimis voluntaribus, vel sufficiat naturalis, etiam praesumpta, & imperfecta.

D I S C. XLVII.

Placentina hereditatis. An & quando ille, cui commissa est a testatore declaratio ejus voluntatis, vel facultas eligendi, seu nominandi, possit variare, atque nominationem, vel electionem semel factam revocare.

D I S C. XLVIII.

Tudertina legatorum. An fiduciarius, qui in executionem sibi commissae voluntatis, mandat ejus heredi, implementum ejus, quod sibi commissum est, censetur esse hereditatem, ac bona obligare, adeo ut habenda sit tanquam dispositio propria.

D I S C. XLIX.

Neapolitana, seu Urbeveterana successio. De ambigua, seu incerta ultima voluntate, quomodo debeat interpretari; Et praesertim de vocabulo Sobrinos, quod continetur in testamento Hispanico idiomate concepto, quid importet, & an conveniat conjunctis naturalibus tantum.

D I S C. L.

Romana hereditatis de Boisson. An valeat testamentum minoris favore curatoris; Et incidenter, an dicatur pium testamentum, quod sub commemoratione pietatis factum sit favore privati, cum quo alia ratio temporalis affectionis urgeat.

D I S C. LI.

Romana invaliditatis testamenti. An valeat testamentum infirmi ad favorem medicum, seu illud litigantis ad favorem Judicis, vel Advocati.

D I S C. LII.

Romana successio. De intestabilitate passiva naturalium tantum, ac de testamento, vel alia ultima voluntate adeorum favorem facta, vel ab eis legitime descendentiis; Et quid in Urbe de ejus Statuto; Et de eodem infra, disc. 74.

D I S C. LIII.

Aquipendens successio. De eadem materia invaliditatis testamenti favore illegitimorum; Et quando legitimatio sufficiat ad istud obstaculum removendum, necne; Et an in dubio, id quod disponitur favore illegitimi, praesumatur adaequare id, de quo disponitur favore legitimo; Et cui incumbat onus probandi excessum, vel adaequationem respective.

D I S C. LIV.

Mutinen. seu Sic. testamenti. De eadem materia invaliditatis testamenti ordinati favore illegitimorum; Et quando istis legitimatio obtenta a Principe laico proficiat, si testator sit clericus, vel in bonis extra territorium; Et de Constitutione S. Pii V. contra illegitimos.

D I S C. LV.

Melevisana legati. De passiva intestabilitate ejus, qui testatorem coegit ad standum, seu alias eum graviter offendit, seu testamentum ex capite dementia impugnavit, ut invalida censi debeant disposita ad ejus favorem.

D I S C. LVI.

Neapolitana legati. De passiva intestabilitate Religiosi professi, ne aliquid ad commodum particulare, ex testamento obtinere valeat; Et an id sequi valeat sub titulo executoris testamentarii; Et de aliquibus ad materiam executoris testamentarii; Et de praepo testatoris ne Religiosi quaeratur.

D I S C. LVII.

Rossanen. hereditatis. De invaliditate testamenti ob praetitionem ascendentis; Et an debeat constare, quod si apposita de voluntate testatoris clausula codicillaris, vel altera omni modo meliori. Agnitio hereditatis ex testamento jure directo, an & quando impediat recursum ad jus obliquum codicillorum, ad materiam text. in l. fin. C. de iure codicillorum.

D I S C. LVIII.

Bononien. seu Neapolitana hereditatis. De eadem materia invaliditatis testamenti, ob praetitionem filii; Et an, & quando clausula codicillaris, quavis expresse adjecta, dictam nullitatem non salvet; Quis in hac exceptio impediat haerediti scripto immisionem ex remedio, l. fin. C. de edict. Div. Aed.

D I S C. LIX.

Senen. testamenti. De eadem materia nullitatis testamenti ratione praetitionis, quid operetur clausula codicillaris, vel Statutum loci, seu favor cause pie; Et an resoluta institutione haereditis in fideicommissum, ac jure obliquo, competat etiam trebellianica ultra legitimam.

D I S C. LX.

Januen. successio. De eadem materia invaliditatis testamenti, ob praetitionem patris; Et quid ubi post testamentum, pater praetertius praecedat testatori; Et quid in hoc disponatur per Statutum Januae.

D I S C. LXI.

Placentina hereditatis. De invaliditate testamenti, ob praetitionem fratris, instituta turpi persona; Et quis in proposito dicatur turpis. Et an testamentum clericum subiacet querele inofficiosi, ex isto, vel alio capite.

D I S C. LXII.

Vesertina. Testamentum conditum in statu, quo testator filios non habebat, an mutato statu, atque filijs procreatis, cesset quoad omnia, etiam legata ad pias causas, vel potius ista egeant expressa, & speciali revocatione.

D I S C. LXIII.

Vierbien. successio. De revocatione, seu ademptione contentorum in testamento per subsequentem conventionem, in qua, disponendo de illis, de quibus in testamento dispositum fuerat, referretur facultas disponendi; ubi an ista ad exercitium deducta dicatur, si testator cum dicto priori testamento decedat.

D I S C. LXIV.

Farsen. testamenti. An, & quando per lapsum temporis, censetur revocatum testamentum, illudque habitum pro neglecto, potissimum favore venientium ab intestato, atque cessante causa indignationis, quae vigeat de tempore testamenti; Et qualis declaratio in hoc sufficiat.

D I S C. LXV.

Romana fideicommissi de V. Aetoris. An, & quando cancellato, vel interlineato, contenta in testamento censetur consulto facta, adeo ut importet revocationem, vel ademptionem.

Et quid si inter scripturas Notarii, duae ejusdem testamenti

EX SUPPLEMENTO.

scripturæ reperiantur, quænam dicenda sit matrix, vel originalis.

D I S C. LXVI.

Bononiens. testamenti.

An testamenti veritas probetur in antiquis, per scripturam informem, seu copiam, inæ antiquas scripturas domus repertam, concurrentibus administris.

D I S C. LXVII.

Tiburina Castrorum.

De recognitione testamenti, quomodo scienda sit, & quando dicatur facta sufficienter, ut ei fides præstanda veniat.

D I S C. LXVIII.

Pampilonen. legati.

De executoribus testamentariis, eorumque facultatibus, & quomodo exequi, vel interpretari valeant voluntatem testatoris.

D I S C. LXIX.

Januen. testamenti.

De interpretatione testamenti; Et quando aliquis censetur institutus hæres, quamvis id explicite non dicatur.

D I S C. LXX.

Romana pecuniaria.

An, & quando dispositio facta censetur potius per ultimam voluntatem, quam per contractum; Et quatenus sit per ultimam voluntatem, an confessio debiti, vel alia dispositio, cum juramento, vel cum assertionem, quod fiat pro exoperatione conscientie, sit revocabilis, necne.

D I S C. LXXI.

Cæsenaten. bonorum.

De testamenti præceptis, an & quando sint obligatoria, necne, & præsertim de prohibentibus transactionem, vel divisionem; Et de intelligentia præcepti pœnalis, de non inferendo molestias.

D I S C. LXXII.

Panormitana dispensationis.

De eadem materia conditionis, vel præcepti pœnalis, adjecti per testatorem, quando servari debeat, vel respectivè sperni valeat; Et quid ubi illud non nisi cum Principis dispensatione adimpleri potest, an testamentarius teneatur eam impetrare; Et de termino per testatorem præfinito, quando currat, necne.

Et de aliquibus ad materiam potestatis Papæ, vel Principis secularis, commutandi ultimas voluntates, vel eis derogandi.

D I S C. LXXIII.

Discursus generalis.

An, & quæ conditiones per testatorem in testamento, vel alia ultima voluntate adjectæ, respicientes aliquid à jure prohibito, puta restrictionem libertatis matrimonii, vel quid simile, vitentur, vel vitent.

D I S C. LXXIV.

Bonon. successione de Populis.

An pater pinguis disponere possit cum filio illegitimo legitimo, quam cum filio, vel descendente legitimo; Et quatenus non possit, quomodo hæc excessiva dispositio reformanda sit, atque ad æqualitatem reducenda; Et de aliquibus ad materiam præteritionis, vel exclusionis unius, in odium alterius, puta matris, vel patris; Et de aliis ad materiam, disc. 52.

D I S C. LXXV.

Amerina testamenti.

De eadem materia, de qua supra, disc. 26. & 27. testamenti patris inter liberos, confecti per schedulam privatam, domi inter eius scripturas repertam, in ordine ad imperfectionem voluntatis.

D I S C. LXXVI.

Tusculana divisionis.

De derogatoria ad futura testamentum, aliaque dispositiones, contenta in testamento, ut scilicet, illud revocatum non censetur, nisi in dispositione revocante, certa forma adhibeatur, vel certa verba contineantur; an, & quando attendenda sit, necne.

D I S C. LXXVII.

Valentina Pontificalium.

De intestabilitate Episcoporum, aliorumque Prælatorum, de sacra supellectili, aliisque rebus ad Ecclesiæ servitium, vel Divinum cultum deservientibus, quamvis testandi facultatem habeant, ut in eis necessaria sit Ecclesiæ successio; De quibus bonis intelligenda veniat, & quænam proprie dicatur venire sub hæc sacra supellectili.

D I S C. LXXVIII.

Romana Testamenti.

De Testamento factò ad interrogationem, cum responsione per solum verbum, vel signum affirmativum, an, & quando valeat, necne.

Et an in Substitutis, vel Amanuentibus Notarij publici, cuius vice, & nomine faciunt rogatus testamentorum, vel instrumentorum, ad effectum validitatis actus, requiratur qualitas notariatus, necne.

D I S C. LXXIX.

Romanacensus.

De eadem materia, de qua supra, disc. 46. super testamento, vel hæredede fiduciario, & de pluribus fiduciæ speciebus; Et incidenter de testamento filii naturalis, patre adhuc vivente præterito; Et de testamento filii familiaris clerici.

D I S C. LXXX.

Faventina Hæreditatis.

De eadem materia, de qua supra, disc. præced. hæredis fiduciarij, vel fiduciariæ dispositionis, quando hæc probata dicatur, & quales effectus exinde resultent.

D I S C. LXXXI.

Romana Bonorum.

De eadem materia hæredis fiduciarij, & an & quando fiducia probetur per confessiones extrajudiciales.

D I S C. LXXXII.

Perusina Contraventionis.

De eadem materia, de qua supra, disc. 71. & seqq. an scilicet, & quando præcepta testatoris obligent, vel potius tanquam non obligatoria, & irrita sperni valeant; Et in specie de præcepto de non fidejubenado, an obliget, necne.

D I S C. LXXXIII.

Senen. divisionis Castrorum.

De eadem materia, an scilicet, & quando præceptum testatoris de non dividendo, vel de non alienando, obliget, vel respectivè sperni valeat, seu alias moderari.

D I S C. LXXXIV.

Perusina Præcepti.

De eadem materia, de qua supra, disc. 73. an scilicet, & quando præceptum testatoris super restrictione libertatis matrimonii obliget, necne; Ac etiam de eius interpretatione; Et incidenter aliqua de materia nobilitatis.

D I S C. LXXXV.

Urbinate. hæreditatis.

De præcepto pœnali Testatoris non inferendi molestias, quomodo intelligendum sit.

D I S C. LXXXVI.

Nullius.

De eadem materia, de qua supra, disc. 26. & 27. super testamento patris inter filios non solemni, & imperfecto, quando valeat.

D I S C. LXXXVII.

Bonon. Commutationis Voluntatis.

De commutatione voluntatis testatoris, an & quando justè petatur, aut eam concedere congruat.

D I S C. LXXXVIII.

Florentina Successionis.

An in revocatione testamenti requiratur perneccesse, quod dicatur velle decedere ab intestato, adeo ut alias testamentum non censetur revocatum.

D I S C. LXXXIX.

Senogallien.

De intestabilitate clericorum ad favorem illegitimum ex Constitutione 117. S. Pii V. quomodo, & in quibus bonis procedat, & an etiam in patrimonialibus; Et an cessio per hæredem gravatum reportata à Camera, sibi suffragetur.

D I S C. XC.

Romana facultatis disponendi.

De eadem intestabilitate mulierum impudicarum, de qua supra, disc. 37. & an procedat in omnibus bonis etiam patrimonialibus, sive alias quæstis, quam ex meretricio, vel solum in illis ita malè quæstis ex impudicitia.

D I S C. XCI.

Senen. facultatis testandi.

De facultate concessa per Religionem militi Hierosolymitano testandi de quinta parte acquisitionum, an suffragetur, si idem miles aliam habeat testandi facultatem Apostolicam.

D I S C. XCII.

Bononiens. Hæreditatis.

An, & quando dispositio pia dicatur incerta, ubi sit alterius arbitrio, seu voluntati commissa, adeo ut intrent, necne facultates Fabricæ S. Petri; Et quæ differentia dignoscatur inter hæredem, seu legatarium gravatum, & exequutorem, vel distributorem.

I N D E X C A U S A R U M

Hoc titulo de Testamentis, ordine alphabetico per Diceses dispositus.

<p>A</p> <p>Albanen. hæreditatis, disc. 27. Amerina testamenti, disc. 75. Anconitana testamenti, disc. 15. Aqui pendii successione, disc. 53. Afulana dotis, seu testamenti, disc. 31. Avenionen. fideicommissi, disc. 39.</p> <p>B</p> <p>Bononiens. commutationis voluntatis, disc. 87. Hæreditatis, disc. 92. Seu Neapolitana hæreditatis, disc. 58. Eadem successione de Populis, disc. 74. Eadem testamenti, disc. 66.</p> <p>C</p> <p>Cathacen. hæreditatis, disc. 22. Cæsaraugustan. testamenti, disc. 24. Cæsenaten. bonorum, disc. 71. Comen. legatorum, disc. 18.</p> <p>E</p> <p>Æsina fideicommissi, disc. 4.</p> <p>F</p> <p>Farsen. testamenti, disc. 64. Faventina Hæreditatis, disc. 80. Florentina Successione, disc. 88. Florentina, disc. 9.</p> <p>I</p> <p>Januen. successione, disc. 60. Seu Neapolitana, disc. 45. Seu Portus Veneris testamenti, disc. 35. Eadem testamenti, disc. 69.</p> <p>L</p> <p>Lucana, disc. 10.</p> <p>M</p> <p>Massanen. transactionis, disc. 32. Melevitana legati, disc. 55. Mutinen. seu &c. testamenti, disc. 54.</p> <p>N</p> <p>Neapolitana legati, disc. 56. Eadem testamenti, disc. 40. Seu Urbeveta successione, disc. 49. Nullius, disc. 41. Nullius, disc. 86.</p> <p>P</p> <p>Pampilonen. legati, disc. 68. Panormitana dispensationis, disc. 72.</p>	<p>Perusina contraventionis, disc. 82. Præcepti, disc. 84. Pisaurien. legati, disc. 44. Placentina hæreditatis, disc. 47. Eadem hæreditatis, disc. 61.</p> <p>R</p> <p>Romana annuæ præstationis, disc. 46. Romana bonorum, disc. 81. Census, disc. 79. Census Vitalitii, disc. 36. Facultatis disponendi, disc. 37. Facultatis disponendi, disc. 90. Fideicommissi de Victoris, disc. 65. Hæreditatis de Angelis, disc. 3. Hæreditatis de Boillon, disc. 50. Hæreditatis de Cavis, disc. 6. Hæreditatis de Justinianis, disc. 7. Hæreditatis de Monte nigro, disc. 14. Hæreditatis de Spatis, disc. 42. Hæreditatis, seu bonorum, disc. 38. Hæreditatis, seu bonorum, disc. 21. Invaliditatis testamenti, disc. 51. Legati, disc. 8. Legati de Cæsiis, disc. 23. Legati locorum montium, disc. 13. Legatorum, disc. 19. Pecuniaria, disc. 70. Renunciacionis, disc. 43. Successione, disc. 52. Testamenti de Carafis, disc. 1. Testamenti de Fabiis, disc. 2. Testamenti de Jehor, disc. 34. Testamenti, disc. 11. Testamenti, disc. 78. Testamenti de Martinis, disc. 33. Testamenti de Monaldensibus, disc. 26. Testamenti, & codicillorum, disc. 20. Testamenti militaris, disc. 28. Testamenti, seu legati, disc. 5. Rossanen. hæreditatis, disc. 17. Eadem hæreditatis, disc. 57.</p> <p>S</p> <p>Senen. divisionis Castrorum, disc. 83. Facultatis testandi, disc. 91. Testamenti, disc. 59. Senogallien. bonorum, disc. 89. Spolitana testamenti, disc. 30.</p> <p>T</p> <p>Taurinen. testamenti, disc. 12. Tiburina castrorum, disc. 67. Tudertina legatorum, disc. 48. Successione, disc. 25. Testamenti de Apsis, disc. 29. Tusculana divisionis, disc. 76.</p> <p>V</p> <p>Valentina Pontificalium, disc. 77. Veliterna, disc. 52. Viterbien. hæreditatis, disc. 16. Successione, disc. 63. Urbinate. hæreditatis, disc. 85.</p>
---	--

INDEX ARGUMENTORUM IN DISCURSIBUS,

Qui habentur in hac Secunda Parte Libri IX. de Hærede,
& Hæreditate.

DISC. I.

Senogallien. hereditatis.

An institutus in usufructu, non dato alio hærede in proprietate, remaneat hæres universalis, vel potius hæreditas debita sit venientibus ab intestato; Et quatenus remaneat hæres. An pure impliciti fideicommissi, censentur gravatus eisdem venientibus ab intestato, hæreditatem restituere.

DISC. II.

Firmana hereditatis.

An institutus hæres in usufructu, post cuius mortem datus sit hæres in proprietate, dicatur hæres universalis, qui alteri post mortem restituere sit gravatus; Vel potius alter dicatur hæres directus ab initio, institutus autem in usufructu censentur legatarius, ad plures effectus exinde resultantés, & præsertim in hac facti specie, super restitutione fructuum perceptorum, in casu contraventionis.

DISC. III.

Romana hereditatis.

An & quando institutio heredis in bonis alijus Civitatis, vel Provincie, dato alio hærede in reliqua universitate, dicatur hæres universalis, vel particularis; Et de duplici hærede, vel duplici hæreditate, an, & quando detur in eodem defuncto.

DISC. IV.

Spalaterna.

Hæredum appellatione, an veniant solum primi, & immediati, vel etiam secundi, sive mediati, & ultiores.

DISC. V.

Romana divisionis hereditatis.

Successio testamentaria inter nepotes ex duobus fratribus in numero inæquali, quia nempe ex uno fratre sint tres, vel quatuor; & ex altero unus, vel duo, an debeat esse in capita, vel in stirpes.

DISC. VI.

Januen. hereditatis.

An equalitas ordinata per testatorem inter heredes per quotas, cesset per subsecutam assignationem, quam testator in codicillis uni coheredi faciat; Vel potius assignatio censentur facta, ut cedere debeat in propriam quotam.

DISC. VII.

Romana redditionis rationum.

De quibus bonis, ac fructibus hæres beneficiatus rationem reddere teneatur; Et præsertim de fructibus industrialibus, & quid de nominibus debitorum inexactis; Et an peremptio, vel amissio bonorum, vel iurium vacabillum, seu vitalitiorum, cedat damno hereditatis, vel respectivè damno ipsius heredis; Et converso quid de lucro, vel augmento.

DISC. VIII.

Romana compositionis.

Compositiones inter hæredem cum creditoribus hereditariis, vel aliis jus contra hereditatem habentibus, an hereditario, vel proprio nomine factæ censentur, ad effectum ut commoventur sit hereditatis; vel converso ipsius heredis; Et de consequenti, an obligatio heredis facta censentur proprio, vel hereditario nomine, adeo ut competat, vel respectivè cesset beneficium inventarii.

DISC. IX.

Florentina successione de Francefchis.

An, & quando hæres in parte, qui hereditatem integram possidet, ac fructus percipit, teneatur coheredibus postea venientibus restituere fructus, qui in iudicio petitionis hereditatis veniant ab initio, etiam ante petitionem; Vel potius eos faciat suos, ac non teneatur nisi ex tempore petitionis.

DISC. X.

Vsterbien. bonorum.

An, & quando coheredes, qui integros fructus bonorum hereditarium percipiunt, teneantur ad eorum resti-

tutionem ad favorem coheredis absentis, vel alius non curantis suæ portionis fructus percipere, vel potius isti censentur condonati.

DISC. XI.

Romana census.

De additione hereditatis resultantis ex actibus facti, an, & quando adesse dicatur, necne, ubi impugnetur per eum, in cujus præjudicium aditio allegatur.

DISC. XII.

Perusina additionis.

Aditio hereditatis, an inducatur per enunciativas in iudicio factas, quia ibi comparando quis enunciatur hæres. Et quatenus hæres, an advenit, quamvis majori, adversus additionem competat restitutio in integrum; Et de istius restitutionis materia.

DISC. XIII.

Reatina.

Aditio hereditatis maternæ per filium, an, & quando, inducta dicatur per retentionem dotium matris matris penes patrem.

DISC. XIV.

Avenionen. legati.

An in additione hereditatis facta judicialiter, adhiberi debeant solemnitates statutarie requiritæ in actibus gerendis per minores, & mulieres; Et quando actus dicatur judicialis ad hunc effectum.

De inventarii invaliditate ex defectu solemnitatum, Et an adversus huiusmodi nullitatem mulieri, vel minori, seu alteri competat restitutio in integrum, & quando.

DISC. XV.

Firmana.

Aditio hereditatis facta per mulierem majorem, an exigat solemnitates præscriptas per Constitutionem Agidianam.

DISC. XVI.

Romana pecuniaria, seu affectus.

De Statuto Florentino, circa imputationem additionis hereditatis, per solum possessionem domus, aliorumque bonorum a defuncto possessorum, quomodo, & quando procedat.

DISC. XVII.

Florentina hereditatis.

An hæres putativus, ob inventarium non confectum, vel malè, ad aliquid teneatur de proprio erga hæredem verum, vel erga creditores hereditatis, & legatarios.

DISC. XVIII.

Mutinen. hereditatis.

Præceptum a testatore heredi injunctum de non utendo beneficio inventarii, an sit obligatorium, adeo ut adita hereditate, hæres tali beneficio uti non valeat, vel potius sperni possit; Et quatenus defectus potestatis non concurreret, an & quando dicatur adesse defectus voluntatis; Et quomodo dicatur constare, quod testator id voluerit.

Hæres contraveniens voluntati Testatoris, atque nolens ejus præceptum adimplere, an faciat suos fructus ex bonis hereditariis interim perceptos; Et aliqua de imaginaria solutione, seu bonorum hereditarium appropriatio sibi ipsi facta.

DISC. XIX.

Arianen.

An hæredi, quem constat inventarium confecisse, illius beneficium suffragetur, si ipsum inventarium amissum fuerit, & quomodo probetur amissio; Et an ista probata, obset existentia ejus copie, vel sumpti, ex quo patet illud esse minus solemnne.

DISC. XX.

Romana census.

An, & quando inventarium dicatur defectivum, ex eo quod bona, præsertim mobilia, & nomina debitorum distinctè descripta non sint, sed in consulo, & qualis effectus exin-

Pars II. Index Argumentorum.

DISC. XXII.

Veliterna pecuniaria.

An aditio hereditatis delatæ filii, facta per patrem tantum legitimum administratorem sine beneficio inventarii, ipsos filios afficiat, necne; Et quando ejusdem additionis ratificatio ex actibus hereditariis per eos factis refutlet; Et quatenus filii aditionem non approbet, an illa afficiat ipsum patrem in bonis propriis.

DISC. XXX.

Beneventana successione.

An divisio facta de bonis alienis, sublineatur, si postea dividendes efficiantur hæredes domini eorumdem bonorum; Et de pluribus ad materiam divisionis inter hæredes, quomodo faciendâ sit, & quatenus errorne, seu lapsiva detegatur, an rescindatur in totum, vel intrare debeat suppletio, & quomodo.

DISC. XXXI.

Lucana collationis.

De collatione inter coheredes faciendâ de iis, quæ citra titulum hereditarium a defuncto in eos obvenierunt, & consequenter de imputatione in propriam portionem, an, & quando intret; Et in specie quid de dote, vel dotis augmento.

DISC. XXXII.

Romana hereditatis.

An, & quando coheres, jus, vel actionem habeat ad bona possessa per coheredem, pro ejus portione, non redditis rationibus de bonis per ipsum habitis, ac destructis, ad materiam actionis familia eriscun, vel commun-dividendo, seu collationis.

EX SUPPLEMENTO.

DISC. XXXIII.

Senen. Pecuniaria.

De Statuto 174. Senensi super additione paternæ hereditatis denegato beneficio inventarii; Et an detur restitutio in integrum. Et incidenter an adoptio faciat filium extraneum ab hereditate Patris naturalis, Et aliqua de præscriptione.

DISC. XXXIV.

Romana pretii Palatii.

De contributo inter hæredes, & quod coheres, vel ejus Cessionarius teneatur de exactis, & perceptis restituere coheredi; Et incidenter an creditor agentis nomine proprio obset id, quod indebitè cessionario, & alieno nomine exegit.

DISC. XXXV.

Recanaten. divisionis.

An unus ex hæredibus circa modum dividendi teneatur acquiescere majori parti coheredum.

exinde refutlet; Ac etiam quomodo in isto casu, status hereditatis firmari valeat, ac æstimari bona ita in consulo descripta, ubi amplius non extant.

DISC. XXI.

Romana augmen. dotis.

De inventario defectivo, & an existo defectu sit exercibile iudicium executivum contra hæredem in persona, & bonis propriis.

DISC. XXII.

Bituntina census.

An status clericalis, vel æquitas canonica excuset à præjudicium resultantibus ab additione hereditatis absque beneficio inventarii; Et præsertim ubi agitur de præjudicio confusionis propriarum actionum; Et incidenter de processu executivo contra hæredem, in persona, & bonis propriis.

DISC. XXIII.

Baren. census.

De consuetudine Baren, concedente facultatem repudiandi quancumque hereditatem, etiam expressè aditam, an, & quando locum habeat, necne.

DISC. XXIV.

Bononien. hereditatis de Barberiis.

An Ecclesia, vel Prælati repudiare possit hereditatem delatam; Et quid ubi etiam adita sit ex titulo errorneo; Et an restitutio fideicommissi facta per huiusmodi heredem, ita errorne adentem, ac postea repudiantem, sublineatur in præjudicium heredis veri, qui proinde fideicommissarius sit legitimus contraditor.

DISC. XXV.

Romana pecuniaria.

Hæres beneficiatus solvens liberè, & non obtenta cautione, creditoribus posterioribus primò venientibus, an, & quando dicatur malè solvere, ita ut ad reiteratam solutionem de proprio teneatur anterioribus, inventario non obstante.

DISC. XXVI.

Parmen. hereditatis.

De continuatione possessionis bonorum defuncti in heredem ex Statuto, an, & quando intret; Et præsertim, an huiusmodi Statuta suffragentur feminis à successione exclusis sub certa conditione dotis.

DISC. XXVII.

Romana evictionis.

De evictione, quæ præstanda est inter coheredes, bona hereditaria dividentes, vel de alio contributo ad equalitatem servandam; Et de gestis per heredem putativum, an, & quando præjudicent heredi vero.

DISC. XXVIII.

Maceraten. censusum.

De imaginaria solutione, seu approbatione bonorum defuncti, quam sibi ipsi faciat hæres, expressè, vel presumptivè pro ejus credito, quod habeat contra defunctum; An, & quando, & ad quos effectus intret.

INDEX CAUSARUM

Hoc titulo de Hærede, & Hæreditate, ordine alphabetico per Dioeceses dispositus.

A	I
Arianen. disc. 19.	Januen. hereditatis, disc. 6.
Avenionen. legati, disc. 14.	
B	L
Baren. census, disc. 23.	Lucana collationis, disc. 31.
Beneventana successione, disc. 30.	
Bituntina census, disc. 22.	M
Bononien. hereditatis de Barberiis, disc. 24.	Maceraten. censusum, disc. 28.
	Mutinen. hereditatis, disc. 18.
F	P
Firmana, disc. 15.	Parmen. hereditatis, disc. 26.
Hereditatis, disc. 2.	Perusina additionis, disc. 12.
Florentina hereditatis, disc. 17.	
Successione de Francefchis, disc. 9.	

Reatina, disc. 13.
Recanaten. divisionis, disc. 35.
Romana augmenti dotis, disc. 21.
Census, disc. 11.
Census, disc. 20.
Compositionis, disc. 8.
Divisionis hereditatis, disc. 5.
Evictionis, disc. 27.
Hereditatis de Gueffir, disc. 3.
Hereditatis de Rivaldis, disc. 32.
Pecuniaria; seu affectus, disc. 16.

Pecuniaria, seu redditionis rationum; disc. 25.
Preti Palatii, disc. 34.
Redditionis rationum; disc. 7.

Senen. pecuniaria, disc. 33.
Senogallien. hereditatis, disc. 1.
Spolentana, disc. 4.

Veliterna pecuniaria, disc. 29.
Viterbien. bonorum, disc. 10.

INDEX ARGUMENTORUM IN DISCURSIBUS,

Qui habentur in hac Parte Tertia Libri IX. de Legitima, & Trebellianica, aliisque Detractionibus.

DISC. I.

Discursus generalis pro introductione totius materiae, ac distinctione discursuum particularium, de quibus infra, circa legitimam quantitatem, & qualitatem in locis, in quibus addit Statuta foeminarum exclusiva; Et an, & quomodo foeminae faciant numerum, & partem.

DISC. II.

Romana legitima de Acciatis.
Discrepanibus filiis masculis eisdem matrimonii, foeminas a Statuto exclusas numerare, quia nempe unus, vel lit eas numerari, & alter non, cujus debeat esse potior conditio.

DISC. III.

Romana legitima de Grana.
De eadem materia concursus plurium masculorum, qui tamen sint diversi matrimonii, quorum aliqui velint; Alii vero nollint foeminas numerari pro detractione legitimae, quibus sit deferendum.

Et an, & quando foemina exclusa, dicatur restituta sultati per dispositionem testamentariam.

DISC. IV.

Romana supplementi legitima.
Posto, ut in concursu filiorum diversi matrimonii, foeminae faciant numerum iuxta disc. praecedentem; An faciant partem sibi ipsis, vel potius masculis earum germanis fratribus.

DISC. V.

Romana fideicommissi de Marianis.
Legitima masculi, ex Statuto excludentis foeminas, an sit tertia totius, etiam pro portionibus fororum; Vel potius istarum portiones cadant sub fideicommissio per parentem ordinato.

DISC. VI.

Romana legitima de Albericis.
An relicta filio masculino sola legitima de jure debita, atque instituta haeredibus siliabus, ista faciant numerum, & partem ad eorum favorem, non obstante Statuto exclusivo, adeo ut masculus habeat solum ejus portionem de jure communi competentem; Vel potius obtineat integram tertiam, foeminis non numeratis, neque admisis.

DISC. VII.

Romana dotium.
Quomodo detrahenda sint dotes, quae per statutum exclusivum, demandantur foeminis a successione exclusis, an scilicet ante, vel post legitimam masculorum, vel ex eadem.

DISC. VIII.

Santa Severina supplementi legitima.
Legitima nepotum ex pluribus filiis praesumptis, an eis deferatur in capita, vel in stirpes, adeo ut, tanta sit portio plurium nepotum ex uno, quanta unius, vel duorum ex altero filio; Et de renuntiatione matris, an obstat filiis ex propria persona, venientibus remissive.

DISC. IX.

Fanen. legitima, seu fideicommissi.
An ordinato inter fratres, vel alios reciproco fideicommissio masculino, cum exclusione foeminarum, quibus dos reservata sit; Dicitur foemina reservata censetur legitima, etiam ante matrimonium transmissibilis.

DISC. X.

Lucana legitima.
An Statutum excludens matrem a successione filii, ob existentiam fratrum, vel fororum, seu aliorum conjunctorum, tollat etiam legitimam; Qua occasione agitur de puncto, an legitima sit de jure naturae; adeo ut per statutum tolli possit, necne; Et quatenus legitima debeat, an sit tertia totius, vel tertia totius; Et an relinquat posse in usufructu, seu fructibus.

DISC. XI.

Bononien. legitima de Landis.
An matri binubae debita sit legitima in bonis, quae in filium morientem obvenierint ex substantia primi viri, adeo ut volent, possit filius dicta legitima cum private, necne.

DISC. XII.

Bononien. Legati.
An, & quando filiis legitimatis per scriptum debita sit legitima.

Et quatenus debeat, vel relinquatur, an possit gravari; Et an competat etiam detractio trebellianicae, more filiorum legitimorum.

DISC. XIII.

Romanas, seu Civ. Officiorum.
An, & quando legitima possit filii prohiberi in casu delicti, & confiscationis, adeo ut sub confiscatione non veniat. Et de imputatione jurium vacabilium, seu vitalitiorum in legitimam.

DISC. XIV.

Romana nullitatis executionis.
An fiscus cogat patrem viventem ad legitimam filiis delinquentis. Et de Judaeis, an dicantur in omnibus cives, & gaudeant privilegiis Civitatis.

DISC. XV.

Jannen. detractionum.
Quale tempus in legitima detractione attendi debeat, an illud mortis parentis, vel potius quando detractio facta est, ad effectum inspicendi, cujus commodo, vel damno cedat bonorum hereditarium augmentum, vel decrementum sequutum post mortem.

Et aliqua de imputatione illegitimam officiorum vacabilium, quae pater vivens, sub reservatione decreti, emit in faciem, seu nomen filii.

DISC. XVI.

Viterbien. hereditatis.
Recepta conclusio, ut extra cautelam, quae vulgo dicitur Soccini, parens non possit prohibere, vel gravare legitimam, quodque prohibitio, vel gravamen non praerudict

DISC. XXVII.

Romana legitima de Pampobilis.
An legitima debeat de bonis alterius, quam parentis, cui a tertio data fuerint, cum onere restituendi personae incertae, ab ipso gravato eligenda.

DISC. XXVIII.

Jannen. legitima.
De Statuto Januae, & excludente Religiosos a parentum successione, etiam a legitima, an capiat bona extra territorium; Et quid de illius validitate in bonis intra territorium; Et an cesset ex contraria morientis voluntate; Et incidenter, an relicta legitima ei, cui non debeat, dispositio substatueatur, vel potius corrumpat ex falso praesupposito.

DISC. XXIX.

Parmen. deductionis legitima.
Quomodo facienda sit deductio legitime ex hereditate, quae aliquibus debitis certis, & liquidis, ac respective incertis, & illiquidis gravata sit; Et praesertim ubi sint debita usuraria, quorum usura excedant fructus bonorum; Et obiter de legitima debita nepotibus ex filio praesumpto, obtinentibus etiam donationem contemplatione matrimonii eorum patri factam, vel dote matri datam.

DISC. XXX.

Bononien. fideicommissi de Cambis.
De imputatione facienda in legitimam, aliaque detractiones, legatorum, seu bonorum alienorum quomodo fieri, vel sequi dicatur, praesertim ad effectus tertio praedictales; Et quale tempus attendi debeat circa valorem bonorum alienatorum pro ejus imputatione facienda.

DISC. XXXI.

Romana fideicommissi de Albericis.
An, & quando detractiones accidentales, & quantitative, competentes haeredi gravato ex persona propria contra defunctum, possint ab eo prohiberi; Et quatenus possint, an prohibita censentur, agendo tam de potestate, quam de voluntate.

DISC. XXXII.

Incrannen. detractionum.
An trebellianica prohiberi possit filiis primi gradus; Et quatenus addit potestas, quando adesse censetur voluntas, quod scilicet prohiberi voluerit; Et quid ubi agatur de testamento idiota, vel mulieris in quo talis prohibitio continetur, an constare debeat extrinsece, quod ex voluntate testatoris talis prohibitio adjecta sit, quodque alia praesumatur adjecta de stylo Notarii.

DISC. XXXIII.

Imolen. praedicti.
An trebellianica debita sit primo haeredi instituto in usufructu, post ejus mortem, alter sit vocatus; Vel potius debeat huic secundo, qui censetur haeres ab initio; Et de imputatione fructuum in trebellianicam, facienda per haerem extraneum; Et quatenus circa initia adite hereditatis, in causam trebellianicam, tunc recte capientis bona alienata, alienatio in tertium fiat, an ea retrahatur ob subsequutam ejusdem trebellianicam consumptionem, vel imputationem cum fructibus.

DISC. XXXIV.

Civitatibus Castellane, seu Horanae falcidia.
An falcidia, vel trebellianica, a quibus causa pia exempta est, detrahatur per alteram causam piam, ratione conquisitionis privilegiorum; Et de aliis ad materiam falcidiae pertinentibus; Et praesertim an praelegatum factum haeredi, in eam imputetur.

DISC. XXXV.

Discursus generalis.
Ad materiam melioramentorum, eorumque detractionis, atque retentionis, quae pro eis competat.

EX SUPPLEMENTO.

DISC. XXXVI.

Murinen. Legitima.
De eadem cautela Soccini, de qua supra disc. 16. cum duobus seqq. Et an filio minori expediat illam amplecti, atque supponere fideicommissio legitimam ad hoc, ut totam hereditatem consequatur, necne.

DISC. XXXVII.

Avenionen. Legitima.
De eadem materia, an scilicet, & quando dicatur prohibita.

dicit filio, quamvis simpliciter acceptet testamentum, nisi legitima specialis mentio in acceptance fiat; An procedit, ubi filius parenti viventi, in actu testandi consentium praestat super testamento, quod talem prohibitionem, vel onus continet; Et an prohibitio contenta in uno gradu substitutionum, extendatur ad alios gradus.

DISC. XVII.

Perusina successione.
Ad materiam prohibitionis legitimae, seu illius subjectionis fideicommissi, an, & quando dicatur adhibita ea cautela, quae vulgo dicitur Soccini; Et quatenus non, an sufficiat talem prohibitionem factam esse per aequipollens. Et quid ubi concurrat expressa acceptatio relativa ad dispositionem juris.

DISC. XVIII.

Lucana prohibitionis legitima.
De eadem materia prohibitionis legitimae, ejusque subjectionis fideicommissi; Et de eadem cautela Soccini, quando servata dicatur, & de acceptance paterni testamenti, quando causet praedictum in legitima, & de impuratione fructuum in legitimam.

DISC. XIX.

Fulginaten. legitima.
An legitima possit per parentem assignari filio invito in pecunia, vel mobilibus, seu alias, quam in singulis corporibus; Et aliqua de Statuto Fulginateni excludente foeminas ob transverbiales a successione intestata, an importet etiam exclusionem a legitima. Et de modo calculandi legitimam, an habenda sit ratio de bonis a parente donatis, seu aliis in vita distractis; Et quae bona prius ex affectu haereditario detrahenda sint, praesertim lucrum dotale. Et an pro legitima competat, necne, via executiva.

DISC. XX.

Romana legati.
An legata impudentur in legitimam; Seu quatenus ista per renunciationem inter vivos sit remissa; An jus illam patendi, restitutum censetur, ex declaratione ab ipso parente facta super legato, ut censatur factum, ultra id, quod filio de jure competere.

DISC. XXI.

Bonon. fideicommissi.
Assignatio bonorum cum onere fideicommissi, facta per patrem filii in vita, pro dote materna, & legitima, ac omni, & toto eo &c. An detractiones efficiat, adeo ut filii non possint eas liberar praetendere.

DISC. XXII.

Romana primogenitura de Costa.
An pater reportare possit a filio translativam cessionem legitimam in ejus bonis, adeo ut dici valeat sui ipsius, ejusque hereditatis creditor cum jure fructuum, aliisque effectibus.

DISC. XXIII.

Romana legitima de Aste.
An in legitimam filii imputari debeant debita per eum contracta, quae per patrem de superiorum mandato soluta fuerunt, quoties debita praedicta sint nulliter contracta, vel sint exceptione elidibilia.

DISC. XXIV.

Bononien. separationis bonorum.
An donata filio primogenito cum perpetuo onere primogeniturae, imputentur in ejus legitimam; Et de materia imputationis, an scilicet, & quid imputetur, & praesertim, an imputari debeant dotes matris praesumptae, in legitimam nepotis.

DISC. XXV.

Mediolanen. relevationis.
An legitima, aliaque detractiones amittantur, vel inutiliter reddantur, ob inventarium omissionem, vel non legitimam confessionem; Et quatenus competant, an, & quando praesumantur consumptae, cuive incumbat onus probandi consumptionis affirmativam, vel negativam; Et de concursu plurium alienationum, quae prius in causam detractionum referendae sint, cum aliis ad hanc materiam per discursum generalem.

DISC. XXVI.

Bononien. legitima.
An legitima debeat praesertim in corporibus, vel assignari possit in pecunia, seu mobilibus; Et de affectibus exinde resultantibus, praesertim circa fructus; Et an pro legitima competant interdita possessoria.

ta legitima, ut in restitutione fideicommissi detrahi non valeat.

D I S C. XXXVIII.

An, & quæ debita per patrem soluta, & expensæ per eum factæ imputentur in legitimam filii contradicentis; Et præsertim an imputentur emolumenta Capellanæ, vel beneficii per patrem erecti, & per filium possessi ad eandem materiam, de qua supra disc. 24.

D I S C. XXXIX.

An, & quando jus detrahendi legitimam transmittatur ad heredem filii, vel alterius, qui vivens eam non petierit.

D I S C. XL.

An legitima patris, vel matris in bonis filii cum testamento decedentis, qui germanos fratres quoque habeat, sit tertia tertiæ, vel tertia totius.

Et an sub universali donatione filio facta per patrem, vel per matrem, veniat legitima, quæ per eundem filii donatarii mortem ipsi donatori patri, vel matri debita est.

D I S C. XLII.

De legitima debita in bonis Matris binubæ filiis primi matrimonii ex statuto Lucano, qualis sit, & quomodo regulanda veniat; Et incidenter de penis parentis binubi.

D I S C. XLIII.

An legitima sit quota hæreditatis, vel quota bonorum, & quales effectus exinde resultent, & an filiis pro legitima competat actio directa contra debitores hæreditarios parentis, & quid ubi ipse hæres universalis esset debitor hæreditatis ex persona propria.

D I S C. XLIII.

An in calculo bonorum parentis defuncti, pro detractone legitimæ ad istam impinguandam veniant bona, quæ fuerint donata, seu legata non imputabilia eidem filio, qui legitimam vult detrahere.

D I S C. XLIV.

De Statuto Oppidi Petræ Sanctæ excludente matrem propter agnatos, an tollat etiam legitimam & loquendo de matre comprehendat aviam; Et incidenter in idem de Statuto Florentino.

I N D E X C A U S A R U M

Hoc titulo de Legitima, & Detractionibus ordine alphabetico per Dioceses dispositus.

Table listing cases by diocese: Avenionen. Legitima, disc. 37; Bononien. fideicommissi, disc. 21; Civitatis Castellanae, seu Hortanae falcidiae, disc. 34; Fanen. legitima, seu fideicommissi, disc. 9; Januen. detractionum, disc. 15; Lucana Legitima, disc. 38; etc.

Table listing cases by diocese: Legitima, disc. 10; Mediolanen. relevationis, disc. 25; Parmen. deductionis legitima, disc. 29; Romana dotium, disc. 7; Sanctæ Severinæ supplementi legitima, disc. 8; Viterbien. hæreditatis, disc. 16; etc.

JO. BAPTISTÆ
CARD. DE LUCA

Libri Noni Pars Prima,
DE TESTAMENTIS, CODICILLIS, ET
ULTIMIS VOLUNTATIBUS.

ROMANA TESTAMENTI DE CARAFIS
PRO HÆREDITATE TESTAMENTI CARDI-
NALIS PETRI ALOYSII CARAFÆ.

Discursus pro veritate.

De Testamento nuncupativo nuncupatione implicita, per relationem ad schedulam in certo loco existentem, juxta formam traditam per Bart. in l. si ita scripsero, ff. de condit. & demonstrat. an, & quando valeat; & quid requiratur ad validitatem.

S U M M A R I U M.

- 1 Falsi series.
2 De indulto Cardinalium testandi remissio.
3 Referuntur volentes dictam Bart. doctrinam procedere in legatis, non autem in institutione heredis.
4 Referuntur volentes dictam Bart. doctrinam procedere in contrarium quod procedat indistincte, etiam in institutione heredis.
5 Declaratur tenentes primam.
6 Sufficit testamentum fieri juxta leges, vel mores loci, etiam quoad forenses, & bona extra territorium.
7 De differentia inter institutionem, & legata, & quando ista possunt valere, si institutio est nulla.
8 Ex quibus dicitur constare de certa identitate schedule.
9 An valeat hæc testandi formula per relationem ad schedulam adhuc non scriptam, sed scribendam.
10 De facultate testandi, an competat de jure nature, vel positivo, & quam potestatem in hoc habeat Princeps, remissio.

D I S C. I.

Infirmatus ad mortem Cardinalis Petrus Aloysius Carafas in Conclavi tento Sede vacante per mortem Innoc. X. (in quo inter summo Pontificatu dignos reputabatur,) coram Notario, & septem qualificatissimis testibus, professus est se testari juxta schedulam propria manu conscriptam, & in quodam specificato ejus domus scrinio existentem, quam sequuta morte, in dicto scrinio repertam, nulla dubitatio cadebat esse propria manu testatoris satis cognita, absque vitio, vel suspitione; hoc autem non obstante, venientes ab intestato, ex consilio aliquorum Advocatorum in patria, intendebant hujusmodi testamenti validitatem impugnare;

Card. de Luca, Lib. IX.

cujus contrarium ego dicti Cardinalis intimus, & obsequentissimus, ejusque conjunctorum ab intestato venientium benevolus, pro veritate consului, atque ad eorundem instantiam discursum edidi, ut communicaretur dictis consulentibus contrarium, qui eo vito acquieverunt.

Illud autem videbatur solidum, ac breve fundamentum, quod ubi etiam de stricto juris positivi rigore, super hujusmodi testamentorum specie aliqua subesse posset difficultas; illa tamen cessabat in presenti, dum agebatur de testamento condito per Cardinalem habentem indulgiam Pontificium testandi per simplicem schedulam propria manu conscriptam, vel subscriptam, absque aliqua solemnitate, ita ut sola naturalis probatio sufficeret, ex iis, quæ super testamentis Cardinalium habentur in Romana hæreditatis de Cevals, & in Romana hæreditatis de Justinianis hoc eod. tit. disc. 6. & 7. Ideoque cum indubitatum esset schedulam esse sinceram, & propria manu Cardinalis, atque per dictum actum in Conclavi gestum resultare absque dubio perfectam naturalem probatio determinate voluntatis ita testandi, hinc proinde hoc solum absque alia inspectione sufficere debebat.

Ut autem satisfaceret dictis consulentibus de partibus, qui de hujusmodi testandi forma dubitabant, vel ob omissionem heredis nuncupationem ore proprio testatoris, ut in testamentis nuncupativis requiritur; vel ob non bene servatas solemnitates in testamentis in scriptis desideratas; vel ob fraudes, quibus hujusmodi testamentum subjacere solent, ex autoritatibus in discursu deducendis, quibus innitebantur. Hinc proinde deviando à consueto stylo, atque assumendo (ut adaptatè responderetur autoritatibus per dictos Consulentes cumulatis,) diversum styllum, genio nimis adversum, faciendi collectaneas super receptis conclusionibus, discursum edidi, ut sequitur.

Bart. in l. si ita scripsero, ff. de condit. & demonstrat. ponit questionem per hæc præcisa verba.

Testator dixit volo, quod hæres meus det quod scripsum est in schedula, quam reliqui apud Guardianum fratrum Minorum, Guardianus ostendit schedulam, an valeat; & videtur quod non, quia id quod in testamento nuncupativo relinquitur, debet à testibus exaudiri, ergo &c. præterea ista voluntas est captatoria, & confertur in voluntatem Guardiani, unde scriberet quidquid vellet &c. præterea ista schedula non est solennis, cum non sit legitimum testamentum, & sic non valet &c. ego dico hoc esse verum quando non appareat schedulam esse testatoris ex legitima literarum comparatione, vel aliis legitimis indiciis, alias puto quod valeat.

Ista Bartoli theoretica fuit per scribentes diversimodè intellecta; aliqui enim putant, illam intelligendam esse tantum in legatis, quæ etiam nutu, ac ab intestato relinqui possunt.